

orden fra den, der har stillet en Forespørgsel til Ministeriet. Vi fra vor Side agte ikke at deltage i Afstemningen om det ærede Medlems Forslag, og hvad det Ændringsforslag angaar, som den ærede Ordfører for Forespørgerne antydede, hvor man skulde putte et Forslag om en Kommission ind, finde vi det ganske mærkeligt at ville stille Forslag om en Kommission som Ændringsforslag til en saadan Paastand om Overgang til Dagsordenen som den, der er fremsat af det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager). Der maatte for Tinget forelægges et selvstændigt Forslag om Nedsættelse af en saadan Kommission, det vilde være det eneste rigtige og ogsaa den traditionelle Vej, ad hvilken vi komme frem her. At sætte dette Forslag ind som et Ændringsforslag maa vi fra vor Side være imod, og den Paastand om Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem fra Esbjerg har stillet Forslag om, ønske vi altsaa ogsaa at holde os borte fra.

Wenzel Neergaard: Jeg kan ganske slutte mig til den ærede sidste Talers Udtalelser. Ogsaa jeg finder, at Forespørgselen er og maa betegnes som ubetimelig. Med Hensyn til det Forslag om Overgang til Dagsordenen, som er stillet af Regeringspartiet, skal jeg sige, at vi fra vor Side ville afholde os fra at deltage i Afstemningen derom, idet vi bygge paa de Udtalelser, som ere fremsatte af den højtærede Konseilspræsident, at han ogsaa i denne Sag vil følge den rolige Forhandlings Vej.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen): Jeg finder ikke, der er Spor af Anledning til at gentage eller genopfriske den Debat, som blev ført her i Tinget, da Forslaget til Grundlovsændring forelaa til Behandling, og jeg finder endnu mindre Anledning til at følge den ærede Ordfører for Forespørgerne ind paa den Vej at behandle, hvad der har staaet i et eller andet Blad. Sagens Kærne er, at Landstinget, som har denne Sag til Behandling, ingen Beslutning har taget om sin Stilling til Sagen, og jeg vilde finde det i høj Grad taktløst, hvis Ministeriet paa dette Tidspunkt vilde give sig til at udtale sig om de Fremtidsplaner, der maatte foreligge for Ministeriet, hvis Landstinget tager en Beslutning, der gaar i anden Retning end den, Ministeriet ønsker. Og naar Ordføreren for Forespørgerne gerne vil høre min Opfattelse af, hvorvidt man kunde give sin Tilslutning til et Ændringsforslag til den foreslaaede Paastand om Overgang til Dagsordenen

af den Art, som den ærede Ordfører har udtalt sig om, vil jeg dertil sige, at jeg vil fraraade det høje Tings Medlemmer at stemme for en saadan Tilføjelse til Paastanden om Overgang til Dagsordenen. Ministeriet agter at staa frit i denne Sag, indtil man ser, hvorledes Landstingets Stilling bliver ved en Beslutning af det andet Ting, og i saa Henseende vil jeg trøste den ærede Ordfører for Forespørgerne ved at henvise ham til en Udtalelse, som faldt i dette Ting i Samlingen i 1909—10, og som findes i Folketingstidenden Sp. 5280, fremsat af min Forgænger som Konseilspræsident, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Paa Foranledning af en Forespørgsel til ham svarede han nemlig saaledes: „Jeg nærer nemlig den Opfattelse, at medens denne Regering som enhver Regering skylder dette Ting og Offentligheden i det hele klar og aaben Besked om sine politiske Hensigter i Almindelighed, maa det være enhver Regerings Ret selv at skønne over, naar den vil røbe, ad hvilke taktiske Veje den i Enkelthederne vil søge at fremme sine Formaal.”

Slebsager: Jeg skal ikke følge den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i hans Betragtninger. Sagen blev i sidste Samling drøftet i mange og lange Møder og er i indeværende Samling drøftet i mange og lange Møder. Det, vi kunne gøre nu ved at tage Spørgsmaalet op igen, er blot at give et Opkog paa vore gamle Udtalelser, og det er ogsaa det, det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har gjort, det kunne vi læse os til i Rigsdagstidenden. Det forekommer mig at være det værdigste for dette Ting at fastholde den Beslutning, Tinget enstemmigt vedtog, da vi sendte Forslaget om en Forandring af Grundloven op til Landstinget, man maa nemlig huske paa, at denne Beslutning blev tagen enstemmigt her i Tinget. Det værdigste for os er at vente og se, hvilken Stilling det andet Ting indtager til Forslaget, før vi udtale os om, hvad vi derefter bør gøre. Og naar vi have vist Regeringen den Tillid enstemmigt at sende dette Forslag op til Landstinget, bør vi ogsaa i Dag udtale vor Tillid til, at Regeringen vil finde de rette Veje og Midler til Forfatningsændringens Gennemførelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission skal jeg sige, at det er interessant at se de Radikales Stilling til dette Spørgsmaal. Den er nu en anden end tidligere. Tidligere har det radikale Venstre ikke kunnet slutte sig til Socialdemokratiets Krav om en parlamentarisk